

জলে ও আঁগনে

তোমাকে সরিয়ে রাখি চালডাল থেকে
তবু কেন ফিরে আসো ক্ষুধায় ত্যওয়ায়
সামান্য জীবনে কেন ব্ৰহ্মাণ্ডিৰ শিখা
কামিনী কাঞ্চনে আছি ঘোৱ অনিশ্চয়

শৱীৰে আঁগন থাকে কাঠ আৱো বেশ
জলে নেভে সব দাহ গাৰ্হস্থ্যেৰ দাগ
অভ্যাস কুস্তিৰ পৱে তুমি বৃষ্টিধাৰা
তবুও অস্পষ্ট থাকে সত্য পৱিচয়

আবাৰ শহুৰ গ্ৰাম আলো কৱে তুমি
বৃষ্টিশৈবে ফিরে আসো জ্যোৎস্নাৰ ডানায়
ন্ধৰ শৱীৰ থেকে অন্য এক গান
তোমাকে ছোঁবাৰ জন্য ঐৱিক হয়

এভাৱে সম্পর্ক বাঢ়ে তোমাৰ আমাৰ
জলে ও আঁগনে চলে বিৱহ প্ৰণয়।

বাসুদেব দেব

